

Geronimo Stilton

VÈNEN NOTÍCIES QUE FARAN BRAMAR, STILTONUT!

PREHISTO-RATS

DESTINO

Geronimo Stilton

**VÉNEN NOTÍCIES
QUE FARAN BRAMAR,
STILTONUT!**

DESTINO

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Disseny original del món dels prehistòrics de Flavio Ferron

Coordinació artística de Flavio Ferron

Assistència artística de Tommaso Valsecchi

Coberta de Flavio Ferron

Il·lustracions interiors de Giuseppe Facciotto (disseny) i Alessandro Costa (color)

Disseny gràfic de Marta Lorini i Chiara Cebraro

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Cadono notizie da urlo, Stiltonùt!*

Traducció de Maria Llopis i Freixas

© 2012, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1

20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2015, Editorial Planeta S. A.

© 2015, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: maig del 2015

ISBN: 978-84-9057-824-7

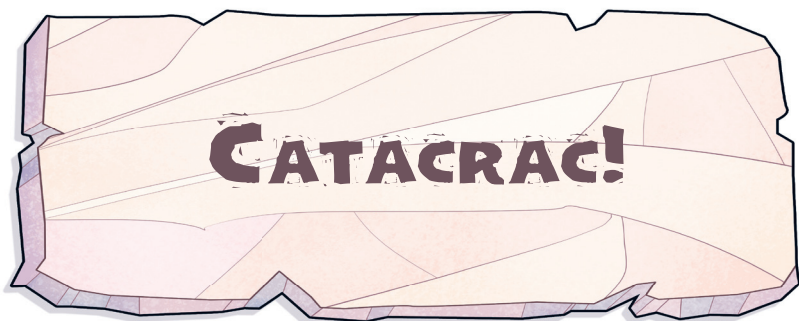
Dipòsit legal: B. 6.640-2015

Impressió: Egedsa

Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conflicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

Era un matí tranquil de final d'estiu.

El **sol** brillava al cel, els núvols corrien lleugers i una brisa d'allò més agradable feia voleiar les **banderes** del port de Pedròpolis. Benvolguts amics rosegadors, era ben bé un dia prehisto-ràtic! La ciutat estava de festa per celebrar la Raiada, la competició de rais més famosa de l'edat de pedra. I jo, **GERONIMO STILTONUT**, el director de *L'Eco de la Pedra*, el diari més famós de la prehistòria (*ehem*, també perquè és l'únic), havia decidit dedicar a la **RAIADA** una edició extraordinària.

Faltava molt poca estona perquè sortissin els

rais i em **PASSEJAVA** pel moll a la cerca de notícies.

—Amo! Mira cap allà! —va dir el meu ajudant **ASTUT TUT**.

—Xst, Astut, no em molestis! I no em diguis **amo**, d'acord?

—D'acord, amo, tens raó, amo! Però... El temps s'està espatllant, mira!

—Però, què hi té a veure el **temps**, ara? Hem vingut a treballar...

A TREBALLAR!!!

PER MIL OSSETS PELATS!

Astut tenia raó!

De cop i volta, el cel s'havia tornat fosc, ben fosc. Uns nuvolots corrien d'allò més ràpids i al mar s'havia aixecat un **VENT** de proporcions megalítiques.

Per si no n'hi hagués prou, els corrents del mar havien format uns **REMOLINS** molt profunds, molt ràpids, molt perillosos... I era justament el recorregut de la Raiada!!!

**PER MIL TÍBIES DE TRICERATOPS,
NO HAVIA VIST MAI RES SEMBLANT!**

I cal dir que nosaltres, els prehisto-rats, estem acostumats als cataclismes: erupcions volcàniques, terratrèmols i pluges de **meteo-rïts** són a l'ordre del dia!!!

Penseu que nosaltres, els rosegadors de l'edat de pedra, no sortim mai de les nostres **COVES** sense fer un testament d'urgència, per si de cas!

Tothom mirava el cel, la gent estava molt espantada per la tempesta que estava arribant. Tothom menys **Panxagrei-xosa Uts**, el cap del poblat, que ja demanava als equips que es preparessin per a la sortida.

Es va fer un silenci prehistòric entre la multitud.

El cap del poblat va alçar la maça del gong i...

...una ràfega de vent va baixar fins al moll i em va fer caure de les mans totes les llosetes dels apunts.

CATACRAC!

Tots els presents es van girar i em van mirar, molestos.

Ehem...

Em vaig ajupir per recollir les lloses, però al cap d'un moment...

FIUUUUUUUUUUUUUU!

...una ventada (encara més forta que l'anterior) va arrabassar a Panxagreixosa la maça de les mans, la va fer volar per damunt dels caps dels presents i...

PLONC!!!!

...la va fer caure de dret sobre la meva closca.

AUUU! Quin dolor megalític!

Llavors, em vaig voler posar dret de nou, però...

FIUUUUUUUUUUUUUU!

...el vent em va fer perdre l'equilibri i em va fer caure del moll, i així vaig acabar dins d'un **RAI**.

Llavors vaig fer un gran sospir d'alleujament (uf, almenys no havia acabat a l'aigua), però potser, *ehem...*, havia parlat massa ràpid.

Una **ONADA** sobtada va fer bolcar el rai que duia a bord els dos rosegadors de l'equip i un servidor.

—Prehisto-rats a l'aigua! —va xisclar el cap del poblat.

De seguida, l'equip de **SOCORS** es va disposar a ajudar-nos, mentre Panxagreixosa anunciava, amb la cara ben morada:

—Tenim al damunt una tempesta, la Raiada queda anul·lada...

**QUE SE SALVI
QUI PUGUI!!!**

EL PREMI PREHISTO-RATITZER

Així que vaig poder pujar al moll, vaig notar un

PLIC! PLIC! PLIC!

Per mil pedres espedregades, només em faltava la **PLUJA!**

Ja tenia molt fred i no volia enxampar un refredat de cap manera!

Així que em vaig dirigir sota un **porxo** on havien anat a arrecerar-se altres pedropolesos. Però allà estàvem estrets, molt i molt estrets, d'allò **més estrets**. Em vaig trobar el genoll d'un rosegador en una orella, el **colze** d'un altre al morro, la cua d'un tercer al cap i els bigotis de vés a saber qui en un ull!

EL PREMI PREHISTO-RATITZER

—Ehem... —vaig balbotejar, mentre treia del sarró les **LOSES** de reserva—. S'està estret aquí, eh?

Llavors vaig començar a **cisellar** l'article sobre la sortida anul·lada de la Raiada. Vaig fer un primer cop de martell i... **TOC!**, vaig tocar el genoll d'un veí.

—**AUUUUU**, vagi amb compte!

—Glups! Perdoni...

Vaig posar-me a treballar de nou, però, **TAC!**, se'm va escapar una martellada a la cua d'un altre.

—**AUUUUU!** Però, què fa?!

—Jo... Daixò... —vaig balbotejar.

—Fora d'aquí! Ens fa nosa!

—Això, fora, fora!!! —s'hi van afegir els altres.

Així que em van fer fora del porxo i...

XOF!

...vaig aterrar en un bassal!

En aquell moment:

NOTÍCIA MEGAEXTRAORDINÀRIA!

Era la veu de Sally Rausmauz, la directora de Ràdio Tafari, la ràdio més incorrecta, deshonesta i falsa de tota la **PREHISTÒRIA**...

—Escolteu, escolteu!!! Geronimo Stiltonut provoca un desastre i la Raiada ha quedat suspesa!!!

—**Com?!** —vaig exclamar.

Però... Un moment... Aquella notícia no era veritat! La Raiada no s'havia suspès per culpa meva. *Ehem...* No només per **CULPA ME-VA**, si més no! No hi tenien res a veure la tempesta, el **MAR MOGUT**, els remolins, els nuvolots i l'aiguat???

Però, ai, Ràdio Tafarier funciona així: les notícies les donen els **XISCLOTS** (els col·laboradors emplomallats de Sally), i de vegades (o *sempre*), corrent de boca en boca i de bec en bec, el seu significat canvia tant que al final no té **res a veure amb la realitat**.

Vaig anar a buscar Astut (vés a saber on havia anat a aixoplugar-se), quan vaig sentir la veu del meu amic Xafarot.

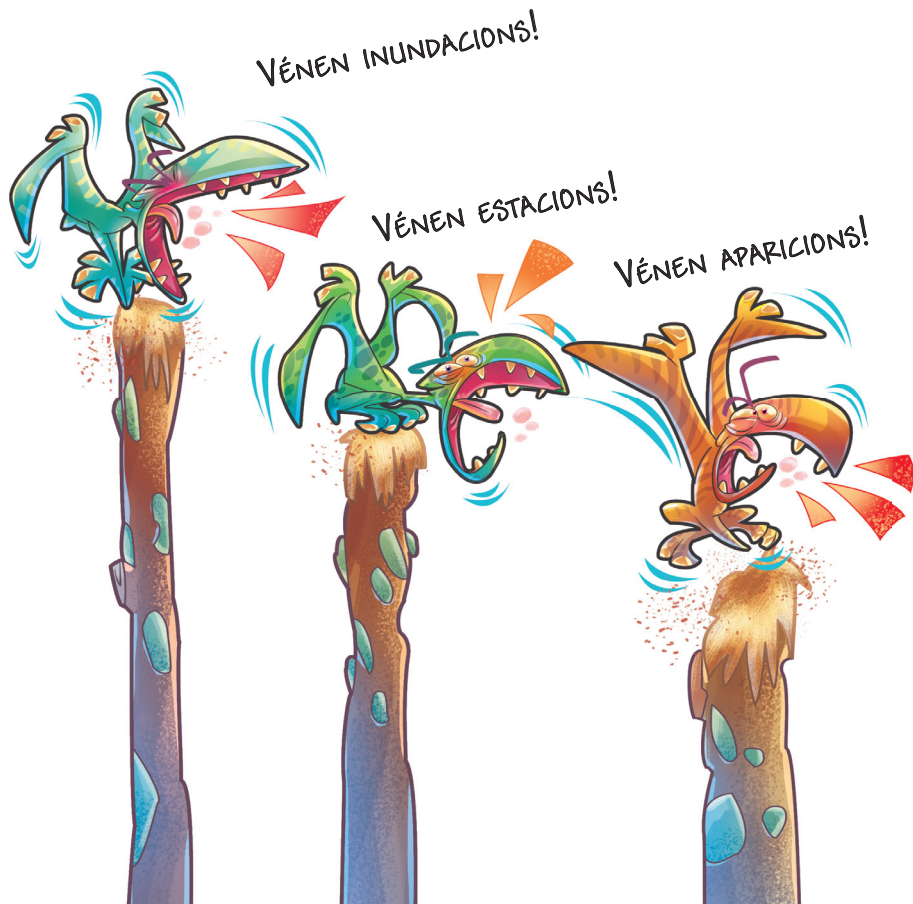
—Geronimo!!! Estàs bé?

—Daixò, doncs...

—No cal que em diguis res! La cavernícola de Sally m'està foradant els timpans!!!

—Sí, per guanyar el **PREHISTO-RATITZER**, ja no sap què més inventar-se!!!

—Eh?! El Prehisto... Ratitzer, has dit?

Aquella tassa calenta m'estava anant d'allò
més bé...

FULL

Però, llavors, la porta es va obrir de **BAT**
ABAT i va deixar entrar una ràfega de
pluja, juntament amb la meva germana Tea,
damunt del seu velociraptor **Remuguet**.

*—Geronimo!
Tenim molts problemes!!!*

